

Ὁ δειλὸς στρατεύομενος τοῦ πεζοῦ ἐκδοθησύν-
τος τοὺς δημότας προσκαλεῖ, κελεύων πρὸς αὐτὸν
στάντας πρῶτον περιδεῖν, καὶ λέγει ὡς ἔργον διαγ-
νῶναί ἐστι πότεροί εἰσιν οἱ πολέμιοι· καὶ ἀκούων
κραυγῆς καὶ ὄρων πίπτοντας, εἶπας πρὸς τοὺς παρε-
στηκότας ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὸ τῆς σπαιδῆς
ἐπελάβετο, τρέχει ἐπὶ τὴν σκηνὴν καὶ ἀποκρύπτει
αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, εἴτα διατρίβει πολὺν
χρόνον ὡς ζητῶν ἐν τῇ σκηνῇ· καὶ ὄρων τραυμα-
τίαν τινὰ προσφερόμενον τῶν φίλων, προσδραμῶν
καὶ θαρρεῖν κελεύσας ὑπολαβὼν φέρει· καὶ τοῦτον
θεραπεύει καὶ περισπογγίζει καὶ παρακαθήμενος
ἀπὸ τοῦ ἔλχους τὰς μυίας σοβεῖ, καὶ πᾶν μᾶλλον
ἢ μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ τοῦ σαλπικτοῦ δὲ
τὸ πολεμικὸν σημήναντος, καθήμενος ἐν τῇ σκηνῇ
λέγει· « ἅπαγ' ἐς κόρακας· οὐκ ἔασεις τὸν ἀνθρω-
πον ὑπνόν λαβεῖν, πυκνὰ σημαίνων ; » καὶ αἵματος
δὲ ἀνάπλεως ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου τραύματος, ἐντυγ-
χάνει τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιοῦσι, καὶ διηγέεται
ὡς « κινδυνεύσας ἓνα σέσωκα τῶν φίλων » καὶ
εἰσάγει πρὸς τὸν κατακεῖμενον σκεφαμένους τοὺς
δημότας, τοὺς φυλέτας, καὶ τούτων ἅμ' ἐκύστω
διηγέεται ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἐπὶ
τὴν σκηνὴν ἐκόμισεν. ΤΗΕΟΡΗΑΣΤΕ (Lyon.)

Λέξω δέ, μέμψιν οὐτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκε· εὖνοιαν ἐξηγοῦμενος (').
οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
ἔφυρον εἰκὴ πάντα, κοῦτε πλινθυφαῖς
δόμους προσεῖλους ἦσαν, οὐ ξυλαουργίαν
κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες, ἀντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
Ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χειμάτος τέχμαρ
οὔτ' ἀνθεμῶδους ἦρος οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρον ἐδείξα τὰς τε δυσχρίτους οὐσεῖς.
Καὶ μὴν ἀριθμὸν, ἔσοχον σοφισμάτων,
ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμην ἀπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην.
Κάλευεα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα.
Ζεύχαιοι δουλεύοντα σάγμασιν ὀ', ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μογθημάτων
γένοινθ', ὅφ' ἄρμ' ἄ τ' ἡγαγον οἰληνίους
ἵππους, ἀγαλμα τῆς ὑπερπλοῦτος χλιδῆς.
Θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' ἠδρε ναυτίλων ὀχήματα.

ESCHYLE (Bordeaux.)

(') Entendez que Prométhée dans l'énumération de ses bienfaits ne veut pas dénigrer les hommes, mais au contraire leur montrer la bonté qu'il leur a ainsi témoignée.

41. Deux citoyens d'Athènes, Pisétaeros et Evelpidès, dégoûtés de leur patrie, ont émigré chez les Oiseaux. Sur leur conseil, la gent ailée a construit entre ciel et terre une ville nouvelle, Néphelococcycie, et dispute aux dieux la souveraineté du monde. Bientôt en effet, les Olympiens, la fumée des sacrifices étant interceptée, se voient réduits à la famine. Alors Prométhée, qui fut de tout temps leur ennemi, vient secrètement prévenir Pisétaeros de l'état de détresse où sont les habitants du Ciel.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οἱμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὀψεται.
Ποῦ Πεισέταιρός ἐστιν ;

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἔα, τουτί τί ἦν ;

Τίς οὐγκαλυμμός (') ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα ;

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.

Τίς δ' εἰ σύ ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Πηνίχ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας ;